

CHIA SẺ NỘI DUNG HỌC TẬP

ĐỀ TÀI 519

VỚI NGƯỜI NÊN KẾT THIỆN DUYÊN NÊN KẾT PHÁP DUYÊN

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con đã ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 5h50' sáng thứ Tư ngày 12/05/2021.

*****

Với người, ta chỉ nên kết thiện duyên, nên kết pháp duyên, không nên kết ác duyên.

Hòa thượng nói: Ngày xưa khi Ngài mới bắt đầu học Phật pháp thì tín đồ của Lão sư rất nhiều, người đến nghe Lão sư giảng rất đông. Trước khi họ vào lớp học và trước lúc họ ra về, Ngài cứ đứng ở cửa cung kính chào mọi người và gửi lời chúc tốt đẹp đến tất cả mọi người. Như vậy là đã kết thiện duyên với mọi người. Đến khi Ngài bắt đầu giảng, và có sai sót thì mọi người cũng hoan hỉ bỏ qua.

Chúng ta cũng đã biết, trong cuộc sống này có 4 loại duyên kết chặt với chúng ta: ĐÒI NỢ, TRẢ NỢ, BÁO ÂN, BÁO OÁN.

Báo ân: Nếu họ đến trả ân mà chúng ta hại họ thì ân biến thành oán. Dù họ báo ân, chúng ta cũng không nên nghiễm nhiên tiếp nhận sự bồi đáp của họ.

Báo oán: Nếu họ đến để báo oán mà chúng ta hại họ thì oán chồng oán. Nếu họ đến để báo oán, trả oán, chúng ta không dùng tâm sân hận, oán thù thì món nợ mà ta nợ họ mới có thể hóa giải. Nếu chúng ta sinh tâm oán hận thì không thể hóa giải được oán thù.

Dù họ đến để báo oán hay trả ân thì chúng ta cũng phải dùng Phật pháp để giúp họ giác ngộ. Khi một người mỉm cười với chúng ta, chào chúng ta hoặc mắng chúng ta một câu, chúng tỏ trước đây chúng ta đã từng có nhân duyên với họ, chứ không phải là tình cờ. Tất cả mọi sự kết hợp trên thế gian này đều là đòi nợ, trả nợ, báo ân, báo oán.

Cách đây khoảng tám năm, Thầy làm một bài thơ:

Vợ chồng là mối thiên duyên

Duyên ác nên giải, duyên lành nên mang

Con cái là nợ nhiều đời

Nợ đời nên trả, nợ hoàn nên ban

Cùng nhau một kiếp thiện duyên

Tương lai Tây cảnh cùng miền có nhau

Duyên ác nhiều hơn duyên lành nhưng chúng ta sẵn sàng tiếp nhận, phải trả nợ thôi! Nhưng chúng ta phải tự kiểm soát, đừng tự cho là mình đang kết duyên lành với họ. Nếu mình tạo duyên ác thì tương lai sẽ phải trả. Chúng ta không thể hành hạ họ. Nhân quả không sót một mảy lông, một hạt bụi. Cho dù chúng ta đang tiếp nhận duyên ác thì không oán trời trách người mà phải hoan hỉ tiếp nhận. Nợ tiền thì dễ trả chứ nợ tình thì lây rây.

Nhà Phật nói:

“Ái bất trọng bất sanh Ta Bà

Niệm bất nhất bất sanh Tịnh Độ”

Nghiệp ái vô cùng nặng, cho nên chúng ta mới sanh ở cõi này. **Chúng ta phải là người đến để trả nợ, để báo ân chứ không phải đến để đòi nợ, không đến để nhận ân huệ.**

Hòa thượng dạy chúng ta tiếp nhận mọi chướng ngại, khổ đau, dành hết mọi sự tiện nghi cho mọi người. Dù chúng ta tiếp nhận thiệt thòi cả cuộc đời cũng không sao. Cả một đời này nếu thiệt thòi thì thiệt thòi 100 năm chứ mấy! Nếu chúng ta không chịu thiệt thòi, chỉ dành sự thuận tiện nhất cho mình thì cũng chỉ được trăm năm chứ mấy!

Quá khứ đã tạo, nhân đã tạo thì chắc chắn gặp quả. Chúng ta đã học Phật, đã biết đến đạo Thánh Hiền thì chúng ta thay đổi quả bằng cách thay đổi duyên.

Nhân + duyên = Quả

NHÂN: Hạt

DUYÊN: Đất, nước, gió, hơi ẩm, không khí. Trong đời này chúng ta cố gắng chỉ tạo thiện duyên, không tạo ác duyên. Chúng ta giữ tâm tốt, nói lời tốt, làm việc tốt, làm người tốt thì có thể thay đổi duyên.

QUẢ: Nhân tốt kết hợp với duyên tốt sẽ tạo thành quả tốt. Nhân xấu không có cơ hội kết thành quả xấu.

Hòa thượng dạy: *“Mọi khởi tâm động niệm của chúng ta chỉ là thuần tịnh, thuần thiện, vì người mà lo nghĩ, không vì mình”*. Thật ra mà nói, sáng nay khi đọc bài Thầy mới hiểu một đạo lý. Mình nói một người đức độ

không phải là một điều gì đó quá lớn lao, mà chỉ cần cả một cuộc đời của họ sống vì người mà lo nghĩ, không vì bản thân. Khi chúng ta làm được một phương diện nào đó thì tất cả các phương diện khác đều làm được. Những tập khí “*tự tư tự lợi, danh vọng lợi dưỡng, tài sắc danh thực thù, tham sân si mạn*” cũng dần dần vơi đi. Cho nên chúng ta không vì mình mà lo nghĩ, chỉ vì người khác mà lo nghĩ, khởi tâm động niệm của mình đều là thuận thì vạn thiện sanh khởi, vạn ác không có cơ hội sanh khởi. Tất cả pháp lành từ đó sanh khởi, tất cả ác pháp từ đó diệt mất.

Người xưa nói: “*Ta có mối lo lớn vì ta có thân*”. Ngoài thân tứ đại này thì còn có cái “*ta*”, ta thấy, ta làm, ta biết, thành tựu của ta, công sức của ta... Nếu chúng ta gạt bỏ cái “*ta*” đi thì không còn khổ, không còn mệt. Đơn giản là quên cái “*ta*” đi, hòa cái “*ta*” nhỏ bé này vào cái “*ta*” rộng lớn của đại chúng & tất cả mọi người thì bao nhiêu khổ đau cũng không còn.

Hôm nào chúng ta làm việc quên mình thì sẽ không thấy mệt. Có người chơi bài thâu đêm suốt sáng, thắng thua, thua thắng khiến họ không biết mệt. Tâm cảnh làm việc của chúng ta mà giống tâm cảnh của người đang chơi bài thì sẽ không thấy ta mệt, ta đói.

Hòa thượng nói: “*Phật dạy chúng ta: Ngay trong cuộc sống này, mọi sự qua lại của chúng ta, không luận là người nào đều không ngoài 4 loại duyên: Báo ân, báo oán, đòi nợ, trả nợ. Bốn loại duyên này có cạn, sâu, dày, mỏng khác nhau. Duyên sâu, duyên dày thì kết thành người một gia đình. Duyên mỏng, duyên cạn thì trở thành bạn bè. Duyên mỏng cạn hơn nữa thì trở thành người quen biết thông thường*”.

Người xưa thường nói:

“Hữu duyên thiên lý năng tương ngộ

Vô duyên đối diện bất tương phùng”

Có duyên thì cách xa ngàn dặm cũng gặp được nhau, nửa vòng trái đất cũng gặp nhau. Vô duyên thì gặp mặt nhau cũng không hề quen biết. Bạn có lúc gặp người ở trên đường, họ mỉm cười với bạn, họ gật đầu với bạn, trùng mắt với bạn. Đây là duyên rất mỏng. Thậm chí người này cả đời bạn chỉ gặp họ một lần.

- **BÁO ÂN:** Trong đời quá khứ, bạn có ân oán với họ. Nếu là ân trong đời quá khứ thì ngay đời này, họ đối với bạn đặc biệt tốt. Khi bạn có khó khăn gian khổ thì họ toàn tâm toàn lực giúp đỡ bạn. Đây là báo ân.
- **BÁO OÁN:** Họ thường xuyên nhục mạ bạn, xem thường bạn, lừa gạt bạn, hãm hại bạn. Đây là báo oán.
- **ĐÒI NỢ:** Họ đến trộm cắp hoặc cướp tài vật của bạn. Đây là đến để đòi nợ.
- **TRẢ NỢ:** Trong đời quá khứ, họ mắc nợ bạn. Đời này họ không có ân tình, hiếu kính gì với bạn, nhưng chăm sóc bạn rất tốt về phương diện vật chất. Đây là đến để trả nợ.

Hòa thượng nói: *“Với người nên kết thiện duyên, kết pháp duyên. Nếu họ đến báo ân, đến trả nợ thì chúng ta phải dùng Phật pháp để kết thiện duyên, kết pháp duyên với họ. “Cảnh tùy tâm chuyển”, nếu tâm bạn tốt thì mọi ân oán tình thù đều thay đổi. Họ đến để báo oán hay đòi nợ thì chúng ta đều không sân hận với họ. Chúng ta nghe lời dạy bảo của Phật để hóa giải, trả hết nợ rồi thì cả cuộc đời mới tự tại, an vui”.*

Con người không phải chỉ có một đời mà chắc chắn có cả đời tương lai. Chúng ta không thể thay đổi quá khứ, nhưng có thể thay đổi tương lai. Khi khởi tâm động niệm đều là xả mình vì người, toàn tâm toàn lực vì người lo nghĩ thì chắc chắn tương lai sẽ tốt.

Chúng ta muốn sanh về cõi người thì phải đầy đủ năm giới tròn đầy: Không sát sinh, không trộm cắp, không tà dâm, không nói dối, không uống rượu.

Chúng ta muốn làm thiên nhân thì phải tu 10 thiện, không tạo mười ác:

THÂN: Không sát, đạo, dâm

KHẨU: Không nói dối, nói thêu dệt, nói lưỡi hai chiều, nói lời hung ác.

Ý: Không tham sân si

Chúng ta hạn chế mức thấp nhất, kiểm soát mọi thứ thì sẽ nâng cao cảnh giới. **Chúng ta muốn về cõi Phật thì tâm tịnh mới tương ưng cõi Tịnh.** Tà tà niệm Phật, tà tà tham lam, tà tà sân hận, tà tà vãng sanh. Đời này giảm một chút, đời sau giảm một chút, nhưng vô cùng phiền phức. Chúng ta gặp Bồ Tát vợ, Bồ Tát chồng. Có những người vợ hoặc người chồng không cho chúng ta ăn chay, niệm Phật. Họ lôi chúng ta vào cảnh giới ác. Nếu gặp phải như vậy thì âu cũng là nhân duyên, chúng ta phải cố gắng. Có lẽ đời trước chúng ta cản trở họ. **Phật dạy chúng ta: “Người với người chỉ nên kết thiện duyên, không nên kết ác duyên. Ác duyên sẽ tạo thành quả ác trong tương lai”.**

Bài học hôm nay, chúng ta cần ghi nhớ 3 điểm:

1. Hòa thượng nhắc chúng ta: *“Ngay trong cuộc sống này, mọi sự qua lại của chúng ta, không luận là người nào đều không ngoài 4 loại duyên: Báo ân, báo oán, đòi nợ, trả nợ. Bốn loại duyên này có cạn, sâu, dày, mỏng khác nhau. Duyên sâu, duyên dày thì kết thành người một gia đình. Duyên mỏng, duyên cạn thì trở thành bạn bè. Duyên mỏng cạn hơn nữa thì trở thành người quen biết thông thường”.*
2. Nhà Phật có câu:

“Ái bất trọng bất sanh Ta Bà

Niệm bất nhất bất sanh Tịnh Độ”

Ân oán tình thù kết chặt thì ta mới ở cõi Ta Bà này. Mọi ân oán tình thù ở thế gian này, chúng ta đều phải trả hết, vui vẻ tiếp nhận chứ không tạo thêm oán thù.

Họ đến để báo ân, trả nợ thì chúng ta phải hồi báo họ, dùng Phật pháp để hướng đạo họ, mong họ tốt hơn, khởi tâm động niệm đều thuần tịnh, thuần thiện. Nếu họ báo ân, trả nợ thì chúng ta không hưởng phước, không hưởng tiện nghi mà họ dành cho chúng ta. Nếu không, khi họ mất đi thì chúng ta cảm thấy mình mất luôn năng lực để sinh tồn.

Họ đến để báo oán, đòi nợ thì chúng ta phải dùng phương tiện khéo léo để hóa giải, không dùng tâm sân hận thì món nợ đó sẽ hết. Nếu không hết nợ thì thiếu nợ phải trả.

Chúng ta phải cảnh tỉnh bản thân xem mình đang đến để báo ân, trả nợ hay đến để báo oán, đòi nợ. Nếu chúng ta thấy mình đến để báo oán, đòi nợ thì ta phải tích cực thay đổi. Như vậy mới có hậu báo.

3. **Ngay khi mang thai, ta phải dùng thai giáo để giáo dục, đưa trẻ sẽ chuyển tâm báo oán, đòi nợ.** Khi sanh ra đưa trẻ, ta lại tiếp tục dạy nó chuyển oán thành ân, hóa giải oán thù. Nếu như đưa trẻ đến thế gian này mà mình giết nó đi thì nó vốn là đến để báo ân thì lại biến thành oán, nó đến để báo oán thì oán thành thêm sâu, vô cùng phiền phức. Nếu cả một đời này đối nghịch với ác duyên thì đời sau không thể vào cõi lành.

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!